

Så vill jag, Flenmon, Dig kalla
de träpatroners patron.
Må Du lyckas att vända oss alla
till den sanna och riktiga tron
på plywood och wallboard och

sågar
i glädjen kring rågade fat,
på bastur och bostadsförbättring
och wallboard och plywood och
mat!

Flenmon 60 år

På onsdag fyller »Flenmon-
Nisse» 60 år.

Dessa rader kunde ju räcka i
det här fallet, ty de i Sörmland
är få, som inte vet vem födelse-
dags-»barnet» ifråga är. Vi skul-
le nästan tro, att disponent Nils
Eriksson själv inte skulle ha nå-
got emot en så kort konstateran-
de födelsedagsnotis, men nu mäs-
te förstås för den goda ordning-
ens skull nämnas litet om hans
insatser. Han är ju känd över
hela landet som bostadsförbättra-
re, bastubyggare, makalös organi-
sator, humorist på gränsen till
practical joker och framgångsrik
affärsman i sågklingor, trävaror
m. m. »Flenmon-Nisses» kunska-
per och uppslagsrikedom har
också kommit länet och hemsock-
nen till del, han har varit lands-
tingsman med färg och socken-
danare av mått, men nu har han
lämnat såväl landstinget som ord-
förandeposten i Mellösa fullmäk-
tige på grund av vacklande hälsa.

Inför högtidsdagen är det följ-
aktligen vår förhoppning, att 60-
ringen skall återfå hälsan till
alla delar igen, varigenom nedan-
stående kväde, diktat till hans 50-
årsdag av KK-signaturen BIX,
härigen ska kunna trallas i
Flenmos gästbudssal:

Se, Flenmon organiserar
så vem som helst blir perplex.
Han tänker på stormiga nätter
Järnvägshotellens annex,
han drömmer om ångande bastur,
om glädjen kring rågade fat,
om plywood och bostadsförbätt-
ring
och wallboard och sågar och mat.

Där bänkas kring rykande bålar
Flenmons gästbudssal
— då lyfter han kannan och
skålar
och håller sitt vanliga tal
om wallboard och bostadsförbätt-
ring,
om hembygd och byggen och mat,
om plywood och bastur och sågar
och glädjen kring rågade fat.

FOLKET Lördagen den 10 mars 1951

Flenmon 60 år Respektlöst porträtt

”Den bästa bland socknar” häv-
dar sig bra i konkurrensen om att
furnera pressen med stoff. Ifrån
Mellösa utgår både gott och min-
dre gott, som ibland ställer veder-
tagna normer och hävdvunna
åsikter på det s. k. huvudet.
Stundom kläcks där projekt, som
per omgående kan inarbetas i och

förbättra verkligheten, men där
föds även saker och ting med far-
ligt grannskap till utopiernas
skönskimrande och förrådiska
molnvärld. Mannen bakom mesta-
parten av detta är den genuinaste
av alla genuina mellösabor —
herrn till Flenmo eller Flenmon
— som disponent Nils Eriksson

helt okonventionellt presenterar sig själv i både helg och söken.

Inför hans 60-årsdag, som infaller onsdagen den 14 mars, har skrivaren rumsterat om i minnenas gömslen. I hastigheten halas då fram: Den riksomfattande bastupropagandan med basturiksdagar och åtföljande myller av mer eller mindre än i dag nyttjade bastubyggnader landet runt, kampanjen Nya hem i gamla gårdar, en urstark upptakt till en hembygdsrörelse välgörande fri från museala petitesseer och skapad i samverkan med vetenskapens elit, Sveriges första semesterfärder per flyg, de sju mellansvenska landstingens sågverksskola i Älvsbacka, banbrytande insatser för den mindre sågverksrörelsen och skogindustrin och Sveriges "gröna guld" över huvud m. m. Härtill kan läggas en lång rad initiativ och uppslag av lokal-kommunal karaktär, såsom en ny giv på egnahemsbyggandets område, en brett uppbyggd folkhögskolekurs i samarbete med Sörmlands-Närkes nation långt innan nuvarande folkbildningskurser slagit igenom etc.

Pappan till detta är Flenmon, kar'n för vilken ingenting synes omöjligt. Han personifierar mångsidigheten och besitter en otrolig arbetsförmåga när en sak fångar hans viltfammande intressen. Han levererar en aldrig sinande ström av uppslag och projekt; en fredlig vulkan i ständig eruption. Den vecka eller möjligen månad, som rinner in i evigheten utan att Flenmons manprydda hjärnkantor föder något nytt och ditintills oprövat, hör knappast tideräkningen till. Understundom biter han sig naturligtvis i tummen, men i de flesta fall befinner han sig då på det politiska gungflyet, och där kommer en karl av Flenmons sprakande natur alltid ut på halis. Hans politiska mantalsskrivningsort är ju Folkpartiet, men "kärnfura, plastic och Bievann", den orlovssedeln tvekar sign. att skriva under, ty Flenmon äger en alltför rik fond av obändigt gosse-lynne, hoppfull håg och fantasi, för att helt kunna inlämmas i den partifällan. I de flesta livets skiften är han sej selv nok. Ingen butter egoist visserligen men väl en utpräglad individualist med för ankring i det positivt traditionsbundna. Individualist dock av den förnuftiga arten, som förstär att inte ens en sådan kan leva, trivas och utvecklas utan omvärld, mot och medmänniskor. Strängt taget bildar kanske Flenmon rent av sitt eget parti.

Han rådes ej att hysa meningar som bryter mot de gängse. Han förfäktar också sina åsikter om han än röner mothugg från både höger och vänster, från centrum och periferien. De myndigheter

och organ han under årens lopp kritiserat och de uppvaktningar han deltagit i har varit många, ithy de äro legio. Ibland har han vunnit sina syften. Ibland har det blivit nederlag.

På Flenmons vapensköld skulle kunna stå en travestering på Ture Nerman "Svensk och människa och mellösabo". Kring Flenmon står det alltid strid, ty sin medfödda diplomati till trots undgår han inte att då och då, trampa någon eller några på den ömmaste portvinstån.

Liksom de flesta humorister — hans humor är inte av det **stillsamma och mediterande slaget**,

snarare rustikt bondsund — älskar han buller och ståhej och avskyr dödande åskväder, atombomber och bokstavlig krigisk fejd. Människan skall vara god och glad, tycker han. Utpräglad individualist. Det borde ha stått komplicerad och konstruktiv, och varför inte komprimerad individualist, ty "sådan är han och sådan blir han och sådan har han alltid va't" för att tala med salig Ernst Rolf.

Strängarna på Flenmons lyra är fler än på Evert Taubes luta. Flenmon äger förresten åtskilligt av denne visskapares gamång- och pojaktighet, men så är han också hedersledamot av Sörmlands Spelmansförbund utan att kunna spela annat än kam och sjunga toner, som får den mest omusikaliske att vrida sig i konvulsioner. Ta emot besök av både pleti och kreti kan han göra i bara nattskjortan och med flera dygns skäggstubb i den inte precis grekiskmodellerade nunan.

Hans beläsenhet och kunskap är stor. Hans tråkusnaper än större. Hans mångsidighet och allmänskliga patos allra störst. Handskas med pengar och göra affärer det kan han, och den som påstår att Flenmon inte kan bjuda på muntra kalas den ljuger syndigt. Där om intygar trä- och mercurifolk från norr till söder i vårt avlånga land, kommunal-män och -kvinor i Mellösa och Sörmland och alla de månghundratals spelmän, och vanliga dödliga som gästade hans trevna Flenmo. Den tredje statsmaktens företrädare alltifrån chefredaktörer till volontärer har i Flenmon en aldrig avvisande hjälpare.

Mångsidigheten? Tja, det är inte länge sedan det skrevs spalter om hans enorma kommunala gärning i födelsebygden och hans insatser i det sörmländska landstinget. Däremot vet inte många, att innan Flenmon på allvar gav sig träköpskapen i våd — så provade han journalistens yrke på Södermanlands Nyheter, att han haft och fortfarande har sina fingrar med i spelet inom träets och skogens skiftande sammanslutningar,

att han är en framgångsrik och orädd affärs- och industriman, att han på lediga stunder agerar pigg tidningsutgivare, att han med välbehag ser på vackra tavlor och att hans tavelsamling och bibliotek tillfredsställer de kräs-naste smakriktningar.

Flender har han forskaffat sig många, men knappast ovänner. Karlar sådana som Flenmon, som lyckliggör omgivningen med ett övermått av energi, kunnighet, vett och humor, undgår inte att komma i konflikt med den andliga giktbrutenheten. De måste bli omstridda.

Denne robuste, intensivt levande och sprakande mellösason är en fängslande personlighet med en sådans styrka och svagheter. Hans rörliga intellekt parat med intressen som spänner över stora vidder av den mänskliga samlevnaden har gjort honom till en glupsk sökare. En allt nyansrikare frihet från fördomar och dogmtänkande förlämnar honom en alltmer fördjupad vidsynhet och tolerans.

Livet vore onekligen tristare och fattigare utan sådana färgstarka karlar som Flenmon! Vi sällar oss till dem som på onsdag stämmer upp: Leve, Flenmon!

K å a.

Katrineholms-Kuriren

torsdagen den 15 mars 1951

Flenmon fick många låtar på 60-årsdag

Strax före kl. 7 på onsdagsmorgonen gick flaggan i topp på den resliga stäng vid Flenmo, och kort därefter kom släkt och vänner för att gratulera disponent Nils Eriksson på hans 60-årsdag.

Flenmo byalag överlämnade bl. a. en vacker adress »till för-svararen av traditionen, för all den möda han nedlagt på min-nens och hävdens bevarande». Strax därefter kom kontors-personalen med Ebelings Karl XII i 40 kg massivt gjut-järn. Posten bragte en hel upp-sättning nya låtar från Söder-manlands spelmansförbund, som tillägnades »Flenmon» bl. a. en polska, en skänklåt, en mor-gonvisa och en aftonpsalm. Se-nare på dagen kom spelmännen själva och bringade sin musik-hyllning från en rundel, som skottats upp i snön runt den

Spelmanslåt för Flenmon

Från tidiga morgonen till sena natten pågick hyllningarna för disponent Nils Eriksson. Flenmo, när han i går firade sin 60-årsdag. Det speciella flenmogemytet mötte de många gratulanterna antingen de uppvaktade strax efter det flaggan gått i topp vid 7-tiden eller längre fram på dagen, då deras bilar trängdes på stallbacken. Över 100-talet flenmohyllare bänkade sig i stora gästabudssalen för 60-årslunch. En Karl XII-staty på 40 kg var största födelsedagsgåvan.

Naturligtvis var ett manstarkt lag från Sörmlands spelmansförbund bland uppvaktarna och de spelade oförtrutet till 60-åringens ära både gamla kända låtar och för dagen nykomponerad hyllningsmusik. På bilden ses några spelmän samlade kring Flenmon. Ytterligare om hyllningarna kan läsas på sid. 4.

Karl XII på 40 kg present till Flenmon

Närmare 150-talet gratulanter samlades till födelsedagslunch i stora gästabudssalen på Flenmo i går, sedan disponent Nils Eriksson mottagit uppvaktningar på 60-årsdagen från tidiga morgonen.

Först kom familjen och överlämnade en jordglob och sedan kom släktingar, grannar och Flenmo byalag, som bl. a. överlämnade en vacker adress till "försvararen av traditionen för all den möda han nedlagt på minnas och hävdernas bevarande". Personalen på Flenmo lämnade Allan Ebelings Karl XII:s staty i 40 kg massivt gjutjärn och själv uppvaktade konstnären senare på dagen med en annan av sina statyer. Med posten kom fem stämningsbilder från Flenmons 60-årsdag, som komponerats av spelmännen och musikdirektören Jan-Martin Johansson, Bromma, och frampå dagen kom representanterna för Sörmlands spelmansförbund med Gustaf Wetter i spetsen och spelade in högtidsdagen samtidigt som de överlämnade ett album innehållande ett 20-tal låtar, som under årens lopp komponerats till Flenmon och hans

hus. Hela albumet var präntat för hand. Även spelmansförbundets förre ordförande, godsägare Seth Helge Karlsson uppvaktade förbundets hedersledamot med en för dagen komponerad låt.

Bland uppvaktarna var också wallboard-grossistföreningen, som representerades av direktör Per Persson, Malmö, och bl. a. uppvaktade även Sveriges sågverksägares riksförbund. Konstnärinnan Maria Fröberg, Eskilstuna, överlämnade en tavla med motiv från Flenmo och Flenmoföretagen gav sin chef ett porträtt av honom själv målat av konstnären Ernst Söderberg, Sköldinge. Folkpartiets valkrets-förbund uppvaktade med en blomsterkorg.

Vid lunchen i gäststugan spelade spelmännen mellan hyllningstalen och vidare sjöng man även en bordsvisa, som diktats av fru Josefina Andersson, Flenmo. Flera flenmoskalder uppträdde under högtidsdagen, och när de anställda och byborna på Flenmo samlades på kvällen läste Erik Andersson, Flenmo, en egen hyllningsdikt. Under kvällen bidrog bl. a. också fru Edith Söderberg till underhållningen genom att berätta bygdehistorier. Ett 150-tal telegram anlände.

naverlön, som de för några år sedan skänkte gården som vårdträd. Spelmännen överlämnade också ett album med 20-talet låtar, tillägnade Flenmon och hans hus. De var utförda i prydlig handskrift. Musikdirektör Jan-Martin Johansson, Bromma, uppvaktade personligen med fem stämningsbilder, komponerade till högtidsdagen. Godsägare Seth Karlsson, spelmansförbundets förutvarande

ordförande, hyllade även med en för dagen komponerad låt.

Familjen gratulerade med en jordglob. Wallboard-försäljarna hyllade genom direktör Per Persson med en skulptur. Föreningen DOK i Sörmland, representerad av advokat Pontus Svinhufvud, Katrineholm, överlämnade en blomsterhyllning och Flenmoföretagen uppvaktade med en målning av 60-åringen utförd av konstnär Ernst Söderberg, Sköldinge. Keramikern Allan Ebeling, Torshälla, uppvaktade med en skulptur och konstnärinnan Maria Fröberg, Eskilstuna, överbringade en oljemålning med motiv från Flenmo. Ett hundratals gäster var inbjudna till lunch. Tal och musik avlöste varandra. En bordsvisa hade författats av fru Josefina Andersson, Flenmo. På kvällen kom de anställda på gården och Flenmo bybor med sin hyllning. Fru Edith Söderberg, Sköldinge, berättade bygdehistorier och hr Erik Andersson, Flenmo, läste en av honom författad hyllningsdikt. Svenska sågverksägarnas riksförbund fanns också med bland gratulanterna. Gratulationer från 150-talet.